

„Gouden” kracht St. Michael

CAREL GOZELING 25 JAAR TROMPETTIST

HEEMSTEDÉ - Gelijktijdig met het laatste buitenconcert van dit seizoen in de muziekten van wandelbos Groenendaal afgelopen zondag en op de eerste dag van de „zomer” vierde de 36-jarige eerste trompettist van harmonie St. Michael zijn zilveren jubileum.

Een musicus die veel in zijn mars heeft en in die vijftwintig jaar letterlijk en figuurlijk heel wat heeft afgemacheerd.

Carel Gozeling is in het dagelijks leven verkoop-adviseur voor een „multinational” maar heeft een tweede beroep als muzikant. Als eerste trompettist bezet hij een plaats in de „Big Band Lisse”, maakt als solist deel uit van het Bollenstreekse Koperkwartet en zoals gezegd reeds vijftwintig jaar actief lid van het in de hoogste klasse van de ere-afdeling opererende harmonie-orkest St. Michael in Heemstede. Het schijnt in het wereldje van musici een soort van erecode te zijn dat je kunt aantomen op jeugdige leeftijd in „het vak” te zijn gekomen en daarvan een tastbaar bewijs moet kunnen leveren.

Ook Carel Gozeling kunnen wij in dat rijtje plaatsen. Op de schoolrijpe leeftijd van 6 jaar zette hij de eerste schreden op het platform van het zogenaamde koperswerk. Zo vreemd was dat niet want reeds op vierjarige leeftijd kreeg Carel de eerste „muzieklessen” van zijn grootvader, terwijl de hele verdere familie ook wel één of ander blaasinstrument bespeelde. Die lijn heeft zich continu voortgezet want in de huidige vijftigmans formatie van St. Michael spelen maar liefst zes Gozelings.

Veel ervaring en discipline, aldus Carel, deed ik op bij het jeugdorkest, vandaar uit stootte ik door naar het grotere werk. Naast de muzikale kennis en de beheersing van je instrument is de „show” een essentieel onderdeel van de muzikale presentatie.

Wanneer de leden van welk orkest dan ook als een stelletje zoutzakken achter hun lessenaar en instrument „wegduiken”, of een „street parade” atwerken als een stel houten klazen, dan is zo'n vertoning voor de toehoorder uitermate irritant. Binnen je sekte ben je als eerste trompettist eigenlijk een soort tweede aanvoerder. Binnen je groep geef je enige leiding, brengt wijzigingen aan en fungeer je, zeker naar de jongeren, als een soort van praatpaal.

Gedurende de afgelopen vijftwintig jaar heb ik aan een slordige zeshonderd muziekuitvoeringen mogen deelnemen, deze varieren van supersessions in met rook gevulde ruimten van culturele centra, tot priesterwijdingen in Hageveld en

swingavonden in theaters toe. Zonder echter andere uitvoeringen, die wij jaarlijks geven, tekort te doen vind ik de traditionele voorjaars- en najaarsconcerten op het buitenterras van landgoed Groenendaal de meest spontane.

Heel anders bereid ik mij voor op de jaarlijkse dodenherdenking op de Vrijheidsdreef, de laatste vijftien jaar wordt door mij dan de „Last Post” geblazen. emotioneel heeft dat een diep-

gang die je aan „derden” moeilijk kunt verwoorden, ik ben alleen maar dankbaar dat ik in de gelegenheid ben daarvan dat als een enorme betrokkenheid met en in de vrijheid waarvan wij mogen genieten.

Kort geleden werd deze sympathieke musicus begiftigd met de Zilveren Speld en een Ere-Oorkonde van de muziekbond, op dus naar het tweemaal goud!